

KOMUNISMA DZIRKSTELE

Latvijas KP Rūjienas rajona komitejas un Rūjienas rajona izpildu komitejas organs ★ Redakcija Rūjienā, Upes ielā Nr. 7
Tālrūpi: redaktoram 186, redakcijai 20
Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Numurs maksā 10 kap.

№ 65 (1291) Sestdien, 1958. gada 31. maijā 9. gads

Bērnu aizsardzības diena

1. jūnijs ir Starptautiskā bērnu aizsardzības diena. Lēmumu atzīmēt šo dienu pirmo reizi pieņēma Starptautiskā demokrātiskā sieviešu federācija, zem kuras karoga cīnās par savām bērniem, par mieru, par bērnu dzīvības un veselības aizsardzību 200 miljoniem sieviešu 80 pasaules zemēs.

Bērni ir pats dārgākais, ar jauno paaudzi saistīts tautu vislabākās cerības un centieni. Cilvēces jaunās paaudzes dzīvības un laimes vārdā miljoniem cilvēku visās pasaulēs zemēs paceļ savu balsi pret jaunu iznīcinošu karu, neatlaidīgi prasa aizliegt atomu un ūdeņraža ieročus, vērsas pret drudžainu bruņošanu, cīnās par bērnu dzīvību, par to, lai tiktu radīti nepieciešamie priekšnoteikumi bērnu attīstībai un audzināšanai.

Mūsu Dzimtenē bērniem nodrošināta gaiša un laimīga bērnība. Viens no pirmajiem padomju varas dekrētiem bija dekrēts par mātes un bērnu aizsardzību. Komunistiskā partija un Padomju valdība, visā mūsu tauta ļoti rūpējās par jauno paaudzi — nākamajiem komunisma cēlājiem. Mūsu zemē tagad izveidots plašs skolu, bērnu dārzu, mazbērnu nometņu un pionieru nometņu tīkls. To uzturēšanai un tālākai paplašināšanai katru gadu izlieto lielas sumas.

Realizējot PSKP XX kongresa lēmumus, mūsu zemē pēdējā laikā vien veikti daudzi pasākumi, lai uzlabotu sieviešu — māšu un jaunas paaudzes stāvokli. Mūsu bērni aug veseli, dzīvotpriecīgi, kultūrāli cilvēki, kas mīl mieru, augstu vērtē visu tautu kultūru, grib dzīvot draudzībā ar citu zemju tautām.

Par saviem jaunajiem pilsoņiem nenogurstoši rūpējas tautas demokrātijas valsts valdības. Šo zemju darbaļaudis šā laikā guvusi lielus panākumus bērnu stāvokļa uzlabošanā, viņi dara visu, lai bērni augtu laimīgi un veselīgi.

Pavisam citāds, patiešām nožēlojams stāvoklis ir darbaļaudžu bērniem kapitālistiskajā pasaulē. Drudžainā bruņošanās, kas apriņ rietumvalstu budžetu lielāko daļu, vēl vairāk padziļina trūkumu, pasliktina bērnu stāvokli. Vēl vairāk, kapitāla zemēs bērnu apziņu saindē rasistiska un militāristiskā propaganda, amorālas filmas un bulvāru literatūra, kas slāvina slepkavības, varmācību un visādus noziegumus.

Bērnu aizsardzības diena simtiem miljoniem vīriešu un sieviešu visās pasaulēs zemēs paceļ cīņas karogu pret jaunās paaudzes vislielākajām briesmām — atomkaru, cīņas karogu par mieru, par bērnu dzīvību, labklājību un laimi.

Vai šāda satiksme rūjieniešiem nebūtu pietiekami ērta?

Sākot ar šā gada 25. maiju izmēģinājuma nolūkos sāka kursēt kravas taksometrs pa maršrutu Valmierā — Rencēni — Rūjiena. Tā kustība ir saskaņota ar vilciena Rīga — Valmierā kustības laiku. Tā taksometrs no Valmieras autobusu stacijas atiet pulkst 23.10 un pienāk Rūjienā 00.57. Atpakaļ uz Valmieru taksometrs dodas pulkst 1.32 un ienāk Valmieras dzelzceļa stacijā 3.25. Tādējādi līdz vilciena promiešanas laikam pasažieriem atliek vairāk kā pusstunda laika gan biješu iegādē, gan atpūtai. Šķiet, ka šāda satiksme rūjieniešiem būtu ļoti izdevīga, jo diennaktī laikā būtu iespējams pilnīgi nokārtot darīšanas Rīgā.

Viņi kukurūzu sāka sēt pirmie

Viena no visvērtīgākajām lopbarības kultūrām ir kukurūza, tādēļ arī lauksaimniecības arteļa „Uzvara” ļaudis šogad tā ierādījuši redzamu vietu. Labi mēslojta augsne šo kultūru paredzēts audzēt 10 hektāru platībā. Kolhoza traktorists Jānis Risbergs ar traktoru DT-14 jau iesējis pirmos 2,5 hektārus kukurūzas. Augstvērtīgās lopbarības kultūras — kukurūzas sēju šādā dienās uzsākuši arī lauksaimniecības arteļi „Brīvā draiva”, „Leņina ceļš” u.c. lauksaimniecības.

M. Kļava

Tā kā taksometrs patlaban atrodas izmēģinājumā, tad pastāvīgas līnijas atvēršana atkarīga no tā, būs vai nebūs pasažieri.

Bijetes cena līdz Valmierai 10 rubļi. Bijetes dabūjamas pie taksometra šoferā.

H. Anšmīte,
Rūjienas autobusu stacijas kasiere

Cīņa ar kaitēkļiem un slimībām pavasarī

(Sākumu skatīt 27. maijā numurā)

Syūtru un auzu lapu rūsas izskaušanai iznīcināmi bārbeļi un pabērzu krūmi. Šo krūmu iznīcināšanai lietojami šādi papēmiņi.

1. Mehānisks papēmiens — krūmus izraujot ar visām saknēm. Šīnī darbā var pielietot traktorus.

2. Ķīmiskais papēmiens — krūmu iznīcināšanai lietojami šādi vārāmos sāls daudzumi.

Resnākā dziļuma krūma apkārtnē	Dziļumu skaits	Bārbeļu iznīcināšanai vajadz. sāls daudz. kg	Pabērzu iznīcināšanai vajadz. sāls daudz. kg
Līdz 5 cm	līdz 8	1	1
"	" 10	1	2
"	" 15	2	4
No 8—10	" 20	3	5
"	" 25	4	5
"	" 30	4	5
"	" 35	5	6
"	" 40	6	7
"	" 45	7	8
"	" 50	8	9

3. Kombinētais papēmiens — krūmus vispirms zemu nocērt, pēc tam krūma pamatu apber ar vārāmo sāli līdzīgi kā ķi-

Lai jaunā paaudze būtu cienīga mūsu lielā darba turpinātāja

1. jūnijs — starptautiskā bērnu aizsardzības diena. To noleica pirms deviņiem gadiem pēc Starptautiskās demokrātiskās sieviešu federācijas ierosinājuma. No tā laika, paužot nelokāmu gribu mobilizēt spēkus bērnu un miera aizsardzībai, 1. jūnijā katru gadu atzīmē visas pasaules progresīvie cilvēki. Pirmais jūnijs ir dziļa un patiesa humānisma skates diena.

Katru pavasari šai laikā Padomju zemē un visās mums brālīgajās sociālisma valstīs jaunā aude ir visu tautu uzmanības centrā. Lūk, tikko savas pirmās skolas dienas aizvadījuši nākamā mācību gada pirmklasnieki. Mūsu rajonā vien to ir ap 230. Tikko vasaras brīvdienās izvadīti miljoniem skolēnu, bet citi vēl nemas dziļā nopietnībā ar eksāmeniem septiņgadīgās skolās, vidusskolās, universitātēs u. c. mācību iestādēs.

Ar jauno paaudzi tautas saista savas labākās nākotnes cerības un ilgas. Un nav pasaulē nekā cēlāka, svētāka, kā uzdevums pasargāt jaunos pilsoņus no jauna postoša kara, kā pienākums izaudzināt viņus veselīgus un laimīgus.

Liela ir cilvēces atbildība par bērniem. Un ir labi, ka jaunā pasaule drosmīgi un atklāti liek savas cerības uz jauno paaudzi, dara visu, lai tā būtu cienīga mūsu lielā

darba turpinātāja. Kam pieredēs bērnu sirdis, tam arī pieredēs nākotne, un kam pieredēs nākotne, tam arī pieredēs bērnu sirdis.

Ar lepnumu mēs apzināmies, ka reti kur bērniem veltīti tik lieli uzmanību kā mūsu zemē. No pašām pirmajām dzimšanas dienām jauno padomju pilsoni aprūpē ar vislielāko gādību. Par viņu gādā dzemdību namā un konsultācijas punktā, mazbērnu nometnēs, bērnu dārzos un namos, skolās, sanatorijās, viņam raksta grāmatas, lugas, filmas, izdod laikrakstus un žurnālus.

Realizējot XX kongresa lēmumus, partija un padomju valdība veic arvien jaunus un jaunus pasākumus sievietes-mātes un jaunās paaudzes dzīves apstākļu uzlabošanai. Sle vietēm ievērojami pagarināti grūtniecības un dzemdību atvaļinājumi, palielinātas pensijas apgādniekus zaudējušām strādnieku un kalpotāju ģimenēm, saīsināta darba diena sestdienās un pirmssvētku dienās. Piemēram, Rūjienā daudz bērnu un vienlīdz mātes pagājušajā gadā saņēma pabalstu 279.045 rubļi, bet šogad tas izmaksāts 87.500 rubļi apmērā.

Daudz pūļu tiek veltīts bērnu garīgai attīstībai. Pirmo audzināšanu bērns saņem ģimenē, bet drīz vien jau bērnu dārzā un skolā pedagogu vadībā. Ar katru gadu mūsu

zemē paplašinās mazbērnu nometņu, bērnu sirdis, tam arī pieredēs nākotne, un kam pieredēs nākotne, tam arī pieredēs bērnu sirdis.

Rūjienas rajonā uz šodienas darbojas četri bērnu dārzi un 3 mazbērnu nometnes.

Padomju zemē mācās vairāk nekā 40 miljoni, resp., bērnu-skolēnu skaits pārspēj tādus rietumu valsts kā Francija visu iedzīvotāju skaitu. Īpaši labvēlīgi bērnu audzināšanai ir tādi pasākumi kā bezmaksas izglītība un internātskolu atvēršana.

Pavisam citāda aina pavasarī, ja ieskatās bērnu dzīvē kapitālistiskajās zemēs. Kā melna ēna tai uzglūnē vecāku bezdarbs. Var iedomāties, cik sūri klājas mazajiem, kad ģimenes galva mēnešiem, bet dažkārt pat gadiem klist apkārt bez pastāvīga darba...

Bērni kapitālistiskajā pasaulē nav pakļauti sociāliem spaidiem vien — imperālistiskā propaganda cenšas ieaudzināt jaunajā paaudzē noziedzīgu jūtu: cietsirdību, vienaldzību, rasismu. Tam kalpo filmas, lubu literatūra.

Mūsu zemē bērni būs tie, kas nesīs tālāk nemirstīgās marksisma — jēpnisma idejas, viņi būs tie, kas turpinās tās piepildīt.

A. Krastiņa,
bērnu dārzu inspektore

miskā papēmiņā, lietojot vārāmo sāli 1 kg mazāk kā nenocirstiem krūmiem. Apvidos, kur bārbeļi un pabērzi sastopami lielās audzēs, to iznīcināšanai jāsarīko talkas ar skolēnu piedalīšanos.

Siltais un sausais laiks sekme kaitēkļu maisveida savairošanās. Tāpēc tie pastiprināti jāapkaro kā augļu un ogu dārzos, tāpat dārzu sējumos un stādījumos.

Ābeļu dārza smecernieka (dūrēja) apkarošanai pumpuru plaukšanas laikā saulainos, agros rītos, kokus spējji sakratot, vaboliņas nopurina uz paklājiem un iznīcina. Arsenāta miglojums (kalcijs arsenāta 25 kg uz 10 l ūdens) palīdz, ja tas izdarīts pirms pumpuru plaukšanas. Pret ābeļu lapu blusīgas kāpurītes ābeles jāmiglo pumpuru plaukšanas laikā ar 3% zaļo ziepju šķīdumu vai 3% petrolejas emulsiju. Ziedēšanai sākoties, visi miglošanas un ap-

putināšanas darbi dārzā jāpārtrauc.

Vēlo salnu apkarošana augļkopībā

Salnas augļu koku ziedēšanas laikā augļu dārzos vēl vienmēr nodara lielus zaudējumus. Pētījumi un izmēģinājumi, lai atrastu labāko papēmienu vēlo salnu kaitīgas ietekmes novēršanai, tādēļ arvien saistījuši cilvēku ineresi.

Dūmošanai ir nozīme tikai tad, ja temperatūra nav zemāka par -2° C, jo ar dūmošanu labākā gadījumā var pacelt temperatūru tikai par 1 līdz 1,5° C. Dūmošanai nebūs panākumu kalpaina apvidū un vējainā laikā. Dūmošanu vislabāk izdarīt ar uguns kuriem, metot tajos mitras lapas, zaģu skaidas, kūdras vai citus materiālus. Uguns kurus ierīko visā dārzā 10—15 m atstatumos. Kad lielākā daļa ziedlapiņu nobrušas, ābeles un bumbieres jāmiglo kraupju un ābola tārpu apka-

rošanai. Te jālieto kombinēti miglošanas līdzekļi, kas vienlaicīgi iedarbojas pret kaitēkļiem un slimībām. Piemēram, 1% Bordošķīdumam vai 0,5% vara kaļķa šķīdumam uz ik 10 litriem piemaisa 25 g kalcijs arsenāta. Atkarībā pēc vajadzības šis miglojums jāatkārto pēc 2 — 3 nedēļām. Ērkšķogulāji pret Amerikas miltrasu jāmiglo tūlīt pēc noziedēšanas un atkārtoti ik pēc 10 dienām ar natrija arsenāta 3 g, kalcinēta soda 20 g, zaģo ziepju 25 g un ūdens 10 l vai arī tikai natrija arsenāta 3 g un ūdens 10 l šķīdumā.

Var lietot arī 40% formilīnu, atšķaidot ar ūdeni 1:100. Lapu utis uz visām kultūrām iznīcina, apmiglojot ar 2% zaģo ziepju ūdeni (200 g ziepes uz 10 l ūdens) vai 3% petrolejas emulsija. Mazāk iedarbīga apputināšana ar preparātu DDT.

V. Krognans

Fotoreportāža

RŪJENAS PIENOTAVAS IKDIENA

Torīt, kad iegriezāties Rūjienas pienotavā, te jau valdīja dzīva rosme. Viens pēc otra no apkārtējiem kolhoziem transporta kannām piekrautos ratos piebrauca piena vedēji, ar dažāda izmēra kanniņām rokā ieradās individuālie piena piegādātāji. Vēl vairāk cilvēku bija pienemšanas telpās, kur rosījās piena pieņemēja Aleksandra Dreimane. Cita pēc citas tulkšojās transporta kannas, Baltāstrāumē piens salija tvertnē. Bet piena piegādātāju un

rizējas, bet vājpiens — uz vājpiena tvertnēm.

Pēc pastērišanas krējumu novada uz dzesētavu. Atdzišis līdz zināmā temperatūrai, tas nonāk krējuma raudzētājos.

Darba pilnas rokas bija arī vājpiena izsniedzējam Bētai Brentel un Olītai Bērziņai, jo reti kāds piena piegādātājs gribēja atgriezties mājās ar tukšiem traukiem. Un kā gan citādi. Vājpienu taču var izbarot ne vien dzīvniekiem, bez izmantot arī uzturā.

kuļmuca, meistara apturēta, pārstāja rīņķot un strādnieces sāka rosīties ap to.

Kad bija nolaiestas panīpas un sviests noskalots, viņas ar garām koka lāpstām izņēma sviestu no kuļmuca un iesaiņoja koka kastēs. Tikpat veikli kā piepildītas, tās tūlīt tika arī nosvērtas un aiznaglotas. Arvien vairāk un vairāk uz lielā galda un grīdas krājās kastes ar gatavo produkciju, bet kuļmuca likās sviestam vēl ilgi nebūs gala.

Neapkrastot pārējās produkcijas ražošanas veidus, tāda isumā ir pienotavas ikdiens. Un kas par to, ka strādniekiem cauru dienu darba pilnas rokas. Viņi vakarā nejutās noguruši, bet ir precīgi par padarīto, par to, ka pārstrādāts tiek arvien vairāk produkcijas. Tā šā gada četrus mēnešos plānā paredzēto 375 centneru vietā ražots 532 centneri sviesta, jeb, salīdzinot ar to pašu laika posmu pērn, par 67 centneriem vai-

Attēlā: sviesta meistars Aleksandrs Ābolkalns darbā pie sviesta kuļmuca.

rāk, levērojami pārsniegts arī piena sagādes četrus mēnešus uzdevums. Šajā laikā, salīdzinot ar 1957. gadu, pienotavā ienācis piens par 377 tonnām vairāk. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu par 2882 centneriem pieaudzis arī Rīgai un Leņģingradai piegādātā piena daudzums. Krievni vairāk šogad ražots arī siera, biezpiena un citu piena produktu.

Attēlā: piena pieņemēja Aleksandra Dreimane pieņem pienu no piegādātājiem.

transporta kannu skaits nesamazinājās. Brīžiem pat likās, tās pieaug, jo aizvien piebrauca jauni un jauni pajūgi, ieradās individuālie piena piegādātāji.

Ar katru tvertnē izlieto kanna uz piena pieņemējas galda pieauga arī piena tauku satura noteikšanai domāto, ar pienu pildīto pudelišu skaits, par vairāk vai mazāk kilogramiem palielinājās ieraksti piena piegādātāju grāmatiņās.

No tvertnes piens tālāk aizplūda uz pastēriзаторu. Sasilušu līdz zināmā temperatūrai, strādniece Elza Gailīte to no šējenes aizvadīja uz separatoru.

Seperētj piens sadalās divās galvenajās daļās — krējumā un vājpienā. No separatora krējums aizplūst uz pastēriзаторu, kur pie zināmas temperatūras tas paste-

Lauzūčālas, transporta kannu cilāšana, vāku piesītienu tās atverot un aizverot, viss tas kopā rādīja tādu troksni, ka brīžiem likās, ka aplūst pat mašīnu vienmērīgā dūkoņa.

Pienotavas darbiniekiem katru dienu ne tikai jāpieņem piens no piegādātājiem, bet arī no lauku krējotavām krējums un tas jāpārstrādā dažādos piena produktos. Un to nav mazums: sviests, siers, pilnpiena biezpiens, saldējums u. c.

Kad iegājām sviesta ražošanas cehā, lielā sviesta kuļmuca ar iepriekšējā dienā raudzēto krējumu vēl griezās, bet strādnieces Olga Zeberē, Helga Studente, Vilma Čirule, Kristīne Oldere un Rita Ozoliņa meistara Aleksandra Ābolkalna vadībā jau sagatavojās sviesta izņemšanai un iesaiņošanai. Drīz arī sviesta

Attēlā: sviesta ceha strādnieces Helga Studente, Rita Ozoliņa un Latvijas PSR Lauksaimniecības akadēmijas studente-praktikante Skaidrīte Malke iesaiņo sviestu kastēs.

A. Kalnāja teksts no foto

Zejma Bērziņa Stāsts
PIRMĀ VASARA LAUKOS

[19. turpinājums]

Kā apstiprinādams priekšsēdētāja vārdus, aiz Koņu kalna ierūcās pērķons.

Vētra, lietus, pa starpām krusas graudi brāzās pāri laukiem un mežiem, pakalniem un ārem. Agronome Viksne basām kājām brida cauri lietus peļķēm, vērodama postījumus.

Piesūmā līni meža ielokā nebija daudz cietuši, bet klajākā vietā gulēja pie zemes kā noslodzīti. Tāpat labākie rudzi, dzērdzenos sagriezti, lieca līdz zemei izmirkušās vārpas.

Agronomes plāniem un cerībām negaiss bija pārvēlīcis stripu. Kombainiem „Drosmes” trīmos nekās vairs nebija ko darīt.

Pamanīdama brigadierus pie cukurbiešu lauka, agronome stēdzās pie viņiem.

— Labi ka cukurbietēm šī nekā nespēja nodarīt! Skat, kas par varenām lapām! Piesimts centneru no hektāra būs uz galvošanai — viņai pretim sauca brigadieris Smilga.

Agronome pasmaidīja. Viņai vairs nebija svešs brigadiera Smilgas optimisms un fiksme palīlīties.

Bet istā postāža atklājās pie astoņu hektāru lielā, labi noaugušā auzu lauka, kuram pāri bija gājusi krusas stara. Nevienas vesēla stiebra, nevienas vesēlas skaras vairs necēlās pretim saulei, dzīvībai. Agronomei Viksnei likās, ka daba skauda cilvēku panākumus un tīšu prātu postīja tos.

Ierēcās traktorī, ieaurjās automašīnas, zvidēja zirgi, sasauca cilvēki. Vezums aiz vezuma sapropjotās labības pārligoja skābarības bedrēm. Asu zobu samalcināta, tā sajauca ar grāvmalu zālēm un ceļmalu ķimeņiem.

— Vakarā braukšu uz Rīgu, — tīrumā, pienācis pie agronomes, paziņoja traktorists Eriks. — Varu ko aizvest jūsējiem.

— Patelicos. Bet man nekastāds padomā nav, — atbildēja viņa.

...Rīgal Jā, kaut kur bija Rīga,

tīkal agronomei Viksnei neatlika laika par to domāt. Viņa palīdzēja kraut vezumos sulīgos auzu stiebrus un rēķināja, cik tonnas skābarības no tās iznāks.

Ar smagu zemes kārtu nosēdza skābarības bedres. Auzāju apara jaunajai sējai. Negaiss nebija spējis iznīcināt cilvēkos darba sparū cīņā par savu patstāvību.

Trešo dienu kā zilganas spāres plēta spārnuš plaujmasīnas rudzu trīmos. Blakus rudzu druviem smagās vārpas lieca kviešu lauki. Līniem plīsa pogajās, miežiem līza vārpas. Darbs dzina darbu, un agronomei Viks-

nei neatlika laika ne saulē paskatīties.

Bieža krēsla klāja zemi, kad Vita pēc ilgiem laikiem pameta likumu gar savu pelēko draugu. Dzestra rasa veldzēja kājas. Egu sils smagi šalkoja.

— Rudens — ar skumjām domāja Vita. Kā vēja nēsta bija aizstelgusies vasara. Šķita, ka tīkal vakar viņa te bija cīnījies par līnu sēju plēsumā, vakar sējusi, bet šodien līni viņai sniedzās jau turpat līdz padusēm...

— Tā nemanot aizies arī mana dzīves vasara! — laizdama caur pirkstiem nobriedušās līnu pogajās, domāja agronome Viksne. (Turpinājums sekos)

Atkal pie mums Rūjienā

Mūsu sporta draugiem patīkamus brīžus sagādās nākošās dienas, jo Rūjienā atkal, tāpat kā pagājušajā gadā notiks LBSB „Vārpa” republikaniskās meistarsacīkstes basketbolā, kurās šogad piedalīsies vairāk kā 200 dalībnieku.

Tā vīriešu komandas būs no Valkas, Kuldīgas, Viļāniem, Līvāniem, Dobeles un Valmieras. Starp citu Valmieras komandā spēlēs arī divi rūjienie-

ši — Harijs Gackis un Gunārs Krūmiņš. Sievietes pārsīdēs komandas no Cēsis, Krāslavas, Viļāniem, Kuldīgas, Dobeles un Valkas. Bez tam sacensības notiks arī jaunatnes grupai, kurā jaunietim startēs: Cēsis, Valka, Talsi un Rūjiena, bet jaunietiem — Rūjiena, Kandava, Cēsis un Valka.

Sacensības sāksies rajona kultūras namā rīt, pulksten 9.30 un tās turpināsies vēl 2. un 3. jū-

Pēteris Stupele

Šā gada 28. maijā pēc isas slimības miris PSKP biedrs, kolhoza „Straume” valdes līgādīgais priekšsēdētājs Pēteris Stupele.

Biedrs P. Stupele dzimis 1896. gadā Rūjienas rajona Jeru clemā kalpu ģimenē. Jau no bērnības b. Stupele lepa-zistas ar smago kalpa dzīvi. Pilsoņu kara un intervences periodā viņš cīnās latviešu sarkanā strēlnieku rindās dažādās pilsoņu kara frontēs. Pēc pilsoņu kara beigām, atgriezies buržuāziskajā Latvijā, viņš strādā dažādās gadījuma darbus uz laukiem un pie būvuzņēmējiem. Nodibinoties Latvijā padomju varai, b. Stupele strādā par Jeru clemā izpildkomitejas priekšsēdētāju. 1940. gada novembrī b. Stupell uzņem partijas biedru kandidātos, un viņš sāk strādāt kā partijas organizators Burtieku un Rencēnu pagastos. Sākoties Lielajam Tēvijas karam, b. Stupele ar ieroci rokā dodas aizstāvēt Padomju dzimteni un cīnās latviešu strēlnieku rindās. Pēc kara, atgriezies Padomju Latvijā, b. Stupele strādā par partorgu Jeru pagastā. 1951. gadā kolhoznīkļi ievēl viņu par valdes priekšsēdētāju, kur viņš nepaguris strādāja līdz pēdējam dzīves mirklim.

Partijas rajona organizācija b. Stupell vairākkārt ievēlējusi par partijas rajona komitejas locekli, bet rajona un clemā darba laudis — par savu deputātu rajona un clemā padomē.

Viņš bija vienkāršs, atsau-cīgs, biedrīks un visus savus spēkus un enerģiju atdeva cīņai par darba tautas interesēm. Biedrs Stupele vienmēr paliks mūsu atmiņā.

M. Aļeksejeva T. Kundrate
J. Bietags I. Lenša
A. Cimbule P. Nesterovs
M. Daboliņš L. Škarsts
A. Gostepina H. Sneidermanis
J. Kandovskis J. Volāns
N. Kauķītis

Miris mūsu kolhoza priekšsēdētājs

LKP kolhoza „Straume” pirmorganizācija un kolhoza valde dzījās sērās paziņo, ka š. g. 28. maijā plkst. 8.00 miris kolhoza „Straume” priekšsēdētājs PĒTERIS STUPELE.

Pēteris Stupele dzimis 1896. gada 10. aprīlī. PSKP biedrs no 1943. gada. No 1915. gada viņš piedalījās pasaules karā un 1918. gadā, nodibinoties Sarkanajai Armiņai, iestājās tajā un cīnījās līdz 1921. gadam. Sākoties Lielam Tēvijas karam, 1941. gadā Pēteris Stupele iestājās Padomju Armiņā rindās un cīnījās līdz padomju tautas uzvarai. Par nopelniem Lielajā Tēvijas karā viņš apbalvots ar medaļām „Par kaujas nopelniem” un „Par uzvaru pār Vāciju Lielajā Tēvijas karā 1941.—1945. g.”

Pēc Lielā Tēvijas kara beigām viņš sāka strādāt kā Jeru pagasta partorgs, bet no 1951. gada ir kolhoza „Straume” priekšsēdētājs. Par kolhoza priekšsēdētāju vadību Pēteris Stupele apbalvots ar ordeni „Goda zīme”. Visas partijas un valdības dotos uzdevumus viņš vienmēr veicis pēc labākās sirdsapziņas un vienmēr aizstāvējis tautas intereses.

Apbedīšana notiks š. g. 31. maijā plkst. 15.00 Skudrites kapos. Atvadīšanās no aizgājušā 31. maijā no plkst. 13.00 kolhoza kantori.

LKP kolhoza „Straume” pirmorganizācija, kolhoza valde un bērū organizēšanas komisija.

nijā. Atklāšanas parāde notiks rīt pulksten 16.00. Sacensību sākums pārejas dienas arī no plkst. 9.30. Noslēgums, uzvarētāju apbalvošana un atpūtas vakars šā gada 3. jūnijā plkst. 21.00 turpat.

B. Banga

Redaktora v. J. Dūzis